

Sygn. akt I CSK 829/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa H. Spółki z o.o. w G.

przeciwko P. S.A. w W,

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt VI ACa 604/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na oczywistej zasadności skargi oraz występowaniu istotnego zagadnienia prawnego.

Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić. W pierwszej kolejności nie można zgodzić się z zarzutem, że skoro strona pozwana prowadziła działalność gospodarczą na podstawie decyzji administracyjnej, której nieważność następnie stwierdzono, to roszczenie powoda powinno na zasadzie art. 417¹ k.c. być skierowane przeciwko Skarbowi Państwa i wyklucza odpowiedzialność pozwanego na zasadzie art. 435 k.c. Skarżący nie dostrzega, że ewentualna odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu wydania niezgodnej z prawem decyzji jest zupełnie niezależna od odpowiedzialności z tytułu prowadzenia przedsiębiorstwa wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody. Roszczenie dochodzone w sprawie było bowiem związane jedynie z działaniem strony pozwanej, a nie z prawidłowością wydanej decyzji administracyjnej.

Nie sposób także uznać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do ustalenia, czy działanie poszkodowanego bez wymaganej prawem decyzji administracyjnej może być uznane za przyczynę się poszkodowanego. Kwestia dopuszczalności stosowania przepisów o przyczynieniu się poszkodowanego w celu miarkowania odszkodowania została w orzecznictwie Sądu Najwyższego przesądzona także w sprawach opartych na art. 435 k.c. i nie stanowi istotnej nowości (por. m.in. wyrok SN z 5 czerwca 2014 r., IV CSK 588/13, nie publ.). Nie zmienia to zaś faktu, że przesłanki egzoneracyjne, do których wykazania zobowiązany jest pozwany zostały w sposób enumeratywny

przewidziane w art. 435 k.c. W tym kontekście nie sposób dostrzec istotności sformułowanego przez skarżącego zagadnienia, które zostało ograniczone jedynie do okoliczności tego jednego przypadku.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).